

Střecha

Jan Nedvěď

1. Do dřevěný střechy začal padat hustej déšť,
ty vzbudila ses, asis' měla strach,
pohladil jsem vlásky a řek': lásko, tiše lež,
to jen Pán Bůh myje Zemi práh.

R: Proto já, já, jsem tu já,
abys mohla snít a v noci v klidu spát.

2. Všechno беру za svý, ale chlap musí bejt chlap,
aby se holka žádná nemusela bát,
možná nepostaví dům a někdy trochu bude lhát,
ale když zavoláš, tak blízko musí stát.

R: